

მის თუ ზემოხსენებული პირობების შესრულება არ შეუძლია ჩვენი სოფლების წარმომადგენლებს. მაშინ ექიმმა რა ქნას.

ექიმი ვაჭაიძე.

**) ეურადღების დივრია ბ-ნი ვაჭაიძის სტატია განათლებული ექიმების სოფელი მოქმედებაზე, მაგრამ მისი წინადადება, თუ რა ღონისძიებით უნდა იქნეს სოფელი დაზინავებული ექიმები და ხალხის მიერ უზრუნველყოფილი, — ჩვენ არ მოგვიწონს და ვერ ვთანხმებით მას ახლანდელ კარგი მაგნიტის და ვერ ვთანხმებით შეგნებულ აქვს ის აზრი, რომ ნასწავლი ექიმები მისთვის საჭიროა სოფელში და ბევრათ უშიშროებასაც აძლევს მათ თავის სოფელს ექიმებს, თუ რომ ნასწავლმა ექიმმა შეაღებაზე მოქმედებული დასაქმებული და მოსთხოვდნენ სოფელს. განა ცოცხალია ჩვენში, რომ ნასწავლს ექიმს დაუმსახურებინოს ხალხის ნდობა, სიყვარული და პატივისცემა? და თუ ის ხალხის ნდობას დაიმსახურებს, ნიუთიკრთაც საქმით დაჯილდოებული იქნება. ვინ არ იცის, რომ გურიაში ექიმი იაგორ თუაშვილი ხალხისკან ძალიან პატივცემულია და კარგადაც არის მისკან დაჯილდოებული. როცა ამან შარველით დაიწყო ექიმობა, მას არც უამბიარის დანიშნა მოუთხოვას და არც სასყიდელი, მაგრამ თითონ გურიაში ხალხს არ გამოუჩინა გულცივობა. ლეჩხუმისთან მივარდნილი ვუთხუ საჭროველაში თითქმის არ არის, მაგრამ, როგორც ისინი გულჯანის წარდიდან ჩანს, იქ არიან ნასწავლი ექიმები და ხალხიც არ მოგვცა მათ უმადურათ, შიშნადით არ მოუკლავს. მერძუნეთ, ბ-ნი ექიმი ვაჭაიძე, რომ ოღონდ ნასწავლმა ექიმმა ხალხს უჩვენოს ავთიყოფის სიყვარული და პატრონობა, ხალხიც მალე დაიფასებს მას და მასწავლებელზე და ღვლებზე უფროც დაჯილდოვებს. სოფელმაზე ახალი ხარჯის გაქრს, რომ ექიმს გადაუწყვეტილი უამბიარი მიეცოს, საჭრო არ არის. ყოველი ოჯახი, როკლავს ავთიყოფი ქრავს, საქმით დაჯილდოვებს ექიმს შეაღებო. სამებრ, ოღონდ ექიმმა გულმუხრავეთ მოუწოდოს ავთიყოფს და შეაღებაზე შეტოს სასყიდელს ნუ მოთხოვს ავთიყოფის პატრონის.

აღათ ბ. ვაჭაიძის არ ცოდნია, თუ რა პატრონობა მოქმედებს გამოიწვევს სოფელ სოფელში ახალ-ახალი ხარჯების დაება. დღეს ჩვენში გლეხი წელშია გატყვევებული

მოხუცი ნინია.

მოხუცა ჩვენი ნინია, გაუცდა მკლავი გმირისა... როგორ ვატყნა ტილომა

ქალკამ ღონე რკინისა! ჰაი, დედასა!.. მრავალჯერ ,,აფთარა“-ნამგლის ტრიალით მკერდ-ლია ყანის ბოლოში წამს გავირდნილა გრიალით. ხელთუკრების გორები გვერდით-გვერდს აუყენია და ხეითქით შორთულ სახეზე აღმური ვადღენია! ახლა კი მუზღებს ველარ ძრავს, სიმბრით მოკვეთილებსა, წყეს, ან ოცნებობს, ან წარსულს უამბებს შეილი-შეილებსა... ხან-და-ხან ახლო ყანებში ყურს მოჰკრავს ხოლმე მღერასა და გული, ჯერეთ მაგარი; უწყებს სიამით ძვერასა: წამოიწევა ცახცახით, ყავარჯენს დებჯინება და, რა ვამხედავს ბიჭებსა, შეგებით ღა გალიმება...

სოხელი.

მსაჯლანიი სარჯუბისგან: რომელ ერის გაუვიდეს? — პატონის გადასახდს, სასქელშიფო სარჯუს, ღვდის დრამის ფასს, მასწავლელის საჯამბირო გადასახდს, სოფლის ნაგვლს, გზის, მამასალიის ქრთამს, თუ სარჯუბს აქრთობა გაიმკრნობას? ნასწავლი ექიმი სოფელში დიდი დგობს წვალობა და მისი რჩენა სოფელს არაოჯეს არ გაუჭირდება, ოღონდ ექიმი იყოს ხალხის გულმუხტიკვარი და პარველ ხანებში იტკირთოს ცოტაოჯენი გაჭირება, სანამდის ხალხი მას გაივინობავს და მას ამბეს დიწყებლათ დაფასებდეს.

რეა.